

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Ba-midbar

Shelomoh ben Yitṣḥaq

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

7x

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9964

והפר את נדרה אשר עליה וארר מבטא
 שפתייה אשר אסרת על נפשה ויהנה יסלה
 לה : י ונדר אלמנה ורושה כל אשר
 אסרה על נפשה יקום עליה : יא ואם
 בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה
 בשבעה : יב ושמע אישה והחרש ליה
 לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר
 אשר אסרה על נפשה יקום : יג ואם
 הפר ופר אתם אישה ביום שמעו כל
 מוציא שפתייה לנדריה ולאסר נפשה לא
 יקום אישה הפלם ויהנה יסלה לה :
 יד כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש
 אישה יקימו ואישה יפרנו : טו ואם
 החרש יחליש לה אישה מיום ארל יום
 וחקים את כל נדריה או ואת כל אסריה
 אשר עליה חקים אתם כי החרש לה ביום
 שמעו : טז ואם הפר ופר אתם אחר
 שמעו ונשא את עונה : יז אלה החקים
 אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו
 בין אב לבתו בני נדרה בית אביה : פ
 א וידבר יהוה אל משה לאמר :
 ב יקם נקמת בני ישראל מאת המדוניים
 אחר תאסף אל עמך : ג וידבר משה
 אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים
 לצבא ויהיו על מדון לתת נקמת יהוה
 במדון : ד אלף למטה אלף למטה לכל
 תשלחו

יתה ובטל ית נדרהא דעלה וירר פירוש
 ספיקתהא דאסרת על נפשה ומן קדם
 ישתבק לה : י ונדר ארמלא ומתרכא כל
 דאסרת על נפשה יקום עליה : יא ואם
 בית בעלה נדרת או אסרת אסר על נפשה
 בקיום : יב וישמע בעלה וישתוק לה לא
 אעדי יתה ויקומן כל נדרהא וכל אסרי
 דאסרת על נפשה יקומן : יג ואם בטלא
 ובטל יתהון בעלה ביומא דשמע כל אפקות
 ספיקתהא לנדרהא ולאסר נפשה לא יקומן
 בעלה בטלינון ומן קדם יי ישתביק לה :
 יד כל נדר וכל קיומת אסר לסנפא נפש
 בעלה יקימיון ובעלה יבטלינון : טו ואם
 משתק וישתוק לה בעלה מיום ליום ויקים
 ית כל נדרהא או ירר כל איסרהא די עלה
 קום ויהוון ארי שתיק לה ביומא דשמע :
 טז ואם בטלא ובטל יתהון בתר דשמע
 ויקבל ית חובה : יז אלן קימנא דפקודי
 ית משה בין גבר לאתתיה בין אבא לברתיה
 ברביותה בית אבוקא : א ומליל יי עם
 משה למימר : ב אתפרע פורענות בני
 ישראל מן מדונאי בתר כן תתכניש לעמך :
 ג ומליל משה עם עמא למימר וריו
 מנכון גברין לחילא ויהוון ער מדון למתן
 פורענות דין עמא דין במדון : ד אלפא
 לשבטא אלפא לשבטא לכל שבטיא דישראל
 מטות רשי

שני
 לא

(1) כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה . לפי שזכה לא כרשות אב ולא כרשות בעל ובאלוהי מן הנסואין הכתוב יחבר אב
 אלמנה וכו' כחוקין מת בעל כרשות וסורפ לרשות האב : (יא) ואם בית אישה נדרה . כשנשוא הכתוב מדבר
 ראש

דשמע בעלה בטיל לה וישירי עת גדרה בעלה ניה פורש ספתהא דאסרת על גפשה וכן קדם יי ישמדי וישתקק לה :
וגורא דאקמלא וקמרכא כל דאסרת על גפשה וקום עלה : יא ואין עד דהיא בביר בעלה ולא בביר
גברת או אסרת אפר על גפשה בקימא : יב וישמע בעלה וישחוק לה ולא בטיל ומה ומית עד דלא בביר
ותקיימון כל גדרהא וכל איקרי דאסרת על גפשה יתקיימון וליה איבהא וזכי בה הוב לבטלהוהוון : יג ואין
מישקא ישירי יתהוון בעלה ביקמא דשמע קר אפקור
שפתהא לגדרהא וקאיקרי גפשהא לא יתקיימון ואין
בעלה בטיליגון ולא ידעת צעברת סן קדם יי ישתקק לה :
יד כל גדרה וכל קום אקרא לסגא גפש בעלה
ותקיימון ובעלה ובטליגון : טו ואין משפק וישחוק ומהוון לה בעלה ביקמא דשמע לויקא חוון ויתקיימון כל
גדרהא או יר כל איסרהא בעלה ובקשההקיה קום יתהוון ארום שתיק לה ביקמא ואתהוון ולא שריגון ביקמא
דשמע : טז ואין מישקא ישירי לה יוקא מד בחר דשמע לא פגיא לה בשירוקמא ואין בופסא פתקמא בעלה או
איבה מקביל ית חובה : ז אלון אנתנית קיימא דפקיד
יה ית משרה בין גבר לאתמה בין אובא לבתמה ביקמי
טליותא עד דהיא בביר איבהא וקרא ביקמי טליותה והיא
בבית בעלה : א ומליל י עם משרה למיטר : ב
תחכנש לעמך : ג ומליל משרה עם עמא למיטר
אבריו לנתחון ויקרין להילא ויהוון מספריו סדרי
קרא על מרגן למישן פורענות עמא ביי במקין : ד אלפא

ירושלמי

בעלה אפס יתהוון :

בעלה יפס יתהוון :

ירושלמי
ביקמא טליותא בביתיה דאבוקאא :

ירושלמי

אתפרע פורענות בני ישראל מן מדינאן וכן דבר פדית

ירושלמי

אנדגינו מן לנתחון :

לשבט

דשיי

(יג) ואם הפד יפראותם . יכול אפילו לא הפד האב ת"ל כנעוריה בית אביה כל שנעוריה ברשות אביה הוא (קדושין י"א)
(יד) כל גדר וכל שכונת איסר וגו' . לפי שאמר שהכל מפר יכול כל נדרים כמשמע ת"ל לענות כפז אינו מפר אלא נדרי ענוי כפז
בלבד והם מפורשים כמסקת נדרים (נדרים ע"ט) : (טו) מיום אל יום . שלא תאמר מעת לעת לכך נאמר מיום אל יום ללמודך
מזין ומסר אלא עד שתאן : (טז) אחרי שמעו . אחרי שמעו וקום שאמר אפשי בו ותור וספר לה אפילו כוכים : ונשא ארץ
עונה . הוא מוכנס תחתיה למדנו מכאן שהגורם תקלה להסירו הוא ככנס תחתיו לכל עונשן : (יז) מאת המדינים . ולא מאת
המזכים שהמזכים נכנסו לדבר מחמת יראה שהיו יראים מהם שיהיו שוללים אותם שלא כאמר אלא (דברים ב) אל תתגרר כס מלחמה
הכל מדינים כנעדרו על דים לא להם . ד"א מפני כ" פרידות טובות שיש לי להוליא מהם רות המזכיה ונעמה (א"ת שלמה ימלך ולא דוקא
שנעמה מנעמון הייה (ב"ק ל"ח) וקדאיתא כ"ס טור גנת ד"ה בתוספתא) הענונית : (ג) וידבר משה וגו' . (ספרי) חף על
פי שמע שותתו תלויה כדבר עשה כשמתה ולא איתר : החלצו . כתרנונו לסון חלוצי כאל מוויכיס (כ) : אנשים . נדקים
וען (שמות י"ד) בחר לנו אנשים וכן (דברים א) אנשים חכמים וידועים : נקמתה . שנעומד כנגד ישראל כאילו עומד כנגד הקב"ה :
(ד) לכל מטות ישראל . לרוב

באר רחובות דקדוקי דשיי

(א) משום דתנינו "כ ענין חלפה ממש והיינו הפסטה והסרה כמו חלפה כעלו דלא יתכן בלאן לפרקאמר דתרגומו וריוו (כל"ט)
וואביע אידן :

דשב"ם

(א) ואם בית אשה נדרה . אבל למעלה כתיב וכדריה עליה אותו פסוק כנדרים הקודמים קודם שנשאה ונשבע לפי הפסע שהכעל מיסר
דקדמין : (טו) ואם כפר יפר אנתם אחרי שמעו . והיא חייבה ידעת שפסע ואסא את עונה . שאינם מופרים והיא טובגת שלא ידעש
אס :

מזכר יופי

לא (ג) (תקלצו) . אינו יוצא כאשר כהב דבי יונה . האנשים והגבורים ככס ויהיו על מדין . (ד) (אלף למשה)
אבל הוא כאילו אמר החלצו מקצתכם השבט נקרא משה כי עגון שבט ומטה אחד הם ענין מושען :
לעומרן

משות ישראל תשלחו לצבא: ה וימסרו
מאלפי ישראל אלף למסרת שנים עשר
אלף חלוצי צבא: ו וישלח אתם משה
אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן
אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש והצפרות
התרועה בירו: ז ויצבאו על מדון כאשר
צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכור
ח ואת מלכי מדון הרגו על חלליהם
את דאני ואת רקם ואת צור ואת חור
ואת רבע חמשת מלכי מדון ואת בלעם
בן בעור הרגו בקרב: ט וישבו בני
ישראל את גשי מדון ואת טפס ואת
כל בהמתם ואת כל מקנחם ואת כל חילם
בזון: י ואת כל עריהם במושבותם ואת
כל שירתם שרפו באש: יא ויקחו את
כל השלל ואת כל חמלקוח באדם
ובבהמה: יב ויבאו אל משה ואל אלעזר
הכהן ואל עדת בני ישראל את דרשבי
ואת המלקוח ואת השלל אלהם חמנה אל
ערכת מואב אשר על ירתן ירחו: יג
שלישי יג ויצאו משה ואלעזר הכהן
שני וכל נשיא היעדרה לקראתם אל מחוץ
למחנה: יד ויקצף משה על פקודי החיל

תשלחו לחילא: ה ואתבחרו מאלפי
ישראל אלפא לשבטא תרי עשר אלפי
מזרני תילא: ו ושלח יתהון משה אלפא
לשבטא לחילא יתהון וית פינחס בר אלעזר
כהנא לחילא ומאני דקודשא וצפרות
יבבתא בידיה: ז ואתתילו על מדון קמא
דפקוד ית משה וקטרו כר דכורא:
ח וית מלכי מדון קטרו על קט ליהון ית
אוי וית רקם וית צור וית חור וית רבע
חמשא מלכי מדון וית בלעם בר בעור קטרו
בחרבא: ט וישבו בני ישראל ית נשי מדון
ות ספלהון וית כל בעיריהון וית כל ביתיהון
ות כל נכסיהון בזו: י וית כל קרויהון
במותבניהון וית כל בית סגרתיהון אוקיחו
בנורא: יא ונסיבו ית כל עדאה וית כל
דברתא באנשא ובבעירא: יב ואיתואו לות
משה ולות אלעזר כהנא ולות כנשתא דבני
ישראל ית שבאי וית דברתא וית עדאה
למשריתא למשרויא דמואב דעל ירדנא
דירחו: יג ונפקו משה ואלעזר כהנא וכל
רבבי כנשתא דקדמיותהון דמבנא
למשריתא: יד ורגזו משה על דממנן על
חילא דבני אלפינן ורבני מאומא דאתו מחיל

שרי רשי

קרנא

(ספרי) לרכות שנת לוי: (ה) וימסרו - להודיעם סכחו של רועי ישראל כמה חנוכים על ישראל עד שלא חנכו
מזויתו מה הוא אומר (שמות י') עוד מעט וסקלני ונעשאינו סונית נוסה תלויה בנקות מדין לא רצו ללכת עד שחנכו
על כרמון: (ז) אותם ואת פינחס - מניד שהיה פינחס שקול כנגד כולם - ונפני מה הלך פינחס ולא הלך אלעזר אחר
הקב"ה מי שהתחיל במנוחה שהרג כוכיכה צרי יגמור - ד"ה הלך לנקום נקמת יוסף אבי אמו שנאמר (בראשית לו) והחידניס חכרו איתו
(סוטה ט) וחנין שהיה האחו של פינחס חשל יוסף שנאמר (שמות ו) ויכמת פוטיל מורע יתרו שפיטם עגלים לע"ה וימורע יוסף חטטס
ב"צרו - ד"ה שהיה חסות חלמה: וכלי הקדש - זה הארון והכין שהיה בלעם עושה ונפייח חלכי מדון בכשפים והוא עבדו מורס
עמסס הראה להם את הנין שהסס חקוק בוהס מופלים לכף חמור על חלליהם - במלכי מדון שנפלים על הכננים מן החויר וכן ככלפס כתוב
על

שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא
 המלחמה : טו ונאמר אליהם משה
 החייתם כל-נקבה : טז הן הנה היו לבני
 ישראל בדבר בלעם למסר-מעל ביהוה על-
 דבר-פעור ותהי המנופה בענת יהודה :
 יז ועתה הרגו כל-זכר בטף וכל-אשה
 ידעת איש למשכב זכר הרגו : יח וכל
 הטף בנשים אשר לא-ידעו משכב זכר
 החיו לכם : יט ואתם חנו מהוץ למחנה
 שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בקהל
 תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי
 אתם ושביכם : כ וכל-בגד וכל-כלי-עור
 וכל-מעשה ענים וכל-כלי-עץ תתחטאו :
 ס כא ויאמר אלעזר הכהן אל-
 אנשי הצבא הבאים למלחמה ואת תקרת
 התורה אשר-צוה יהוה את-משה :
 כב אך את-הזהב ואת-הכסף את-
 הנחשת את-הברזל את-הבדיל ואת-
 הנפרת : כג כל-דבר אשר-יבא באש
 תעבירו באש וטוהרו אך במי נדה יתחטא
 וכל אשר לא-יבא באש תעבירו במים :
 כד וכבסתם בגדיכם ביום השביעי
 וטהרתם ואתר תבאו אל-המחנה :
 ס

רביעי

קרבא : טו נאמר להון משה הקימתון כן
 נוקבא : טז הא אמן הנאה לבני ישראל
 בעצת בלעם לשקרא שקר קדם : יז על עסק
 פעור והנת מותנא בכנשתא דיי : יז וקען
 קטולו כל-דכורא בטפלא וכל אתתא די-ענת
 זכר למשכבי דכורא קטולו : יח וכל טפלא
 בנשיא דלא ידעא משכבי דכורא קטולו
 לכון : יט ואתון שרו מכרא למשריתא
 שבעא יומין כל דקטר נפשא וכל דקרב
 בקטילא תדון עלוהי ביומא תליתאה וביומא
 שביעאה אתון ושביכון : כ וכל לבוש וכל
 מאן דמשך וכל עובד מעזי וכל מאן דעא
 תדון עלוהי : כא ונאמר אלעזר כהן
 לגברי חילא דאתו לקרבא דא נורת אורייתא
 דפקיד יי ית-משה : כב ברסית דהבא ונת
 כספא ית נחשא ית-ברזלא ית אבצא ונת
 אברא : כג כד מדעם דמתעל בנורא
 תעברוניה בנורא ודבי ברם במי אדיותא
 ופדי וכל דלא מתעל בנורא תעברוניה
 במיא : כד ותתורון לבושיכון ביומא
 שביעאה ותדכון ובמר בן-תיעלון למשריתא
 כה ונאמר יי למשה למימר : כו קביל ית

חושבן
 כה ונאמר יי למשה למימר : כו שא את ראש מלקות השב

באדם

בגדולים שיש כח בידם לחיות : (טו) בדבר בלעם - אמר להם אפילו אתם מכניסים כל החיות (ס"א האוחות) שבעולם אל
 אתם יכולים להם שום חרובים אתם מן החושים שהיו שם חיות רכב בחור בחו וחסאכם עבה אליהם של אלו שונא וזה הוא וכו' כדלית
 במלך יבספרי : הן הנה - יתיר שהיו מכירים אותן והיא שכל פלוגיה : (יז) וכל אשה יודעת איש - (יבמות ס') דלוח
 ליבעל חף על פי שלח בעלה ולפני הנין העבירות והראיה ליבעל פניה מוריקות : הרגו - (ספרי) למה חזר ואמר להכסית הענין דבר
 דבי ישעיהל שלח אתי קורא הרגו כל זכר בטף וכל אשה יודעת איש וכל הטף כנשים וגו' חזני יודע אפ' להרוג - (וכל אשה יודעת) עם הזכרים
 לחיות

על חילא רבני אלפין ורבני מאנותא דאמי מחירי סדרי תרביא ז' טו זאמר להון משה זוגי : טו הגון הגון
 דמוחא תרביא רבני ישראל בעיצתא דבלעם למשקרא זוגי : זו וכרון קטולו זוגי : זה וקרל טפלא בגשיא
 אומימו כלו קבל ציצא קלילא דקורשא ויסקפלו ביה ומאן דהיא מבעלא קבר יתעבדון אפחא מורקו ומאן דלא ידע
 משקבי דכירא זהו סמקין אפחא הוד נירא ותקמיטיו לכוו : יט וצתון שרו למברא למשרתא שרבעא זומין
 כל דקטיל בר גשא וקרל דקרב בקטילא מרון עליו ביומא תליתאה דביומא שביעאה אתון ושביכון : כ וקרל
 לברש וקרל מנא דצלא וקרל עובד כעזו קרנא וקרנא וקרל מאן דקיסא מרון עליו : כא זאמר אלעזר פתנא לרבי
 חילא דאתו מן סדרי תרביא דא אמונית גיברת אובימא

ירושלמי

זת קיסטרא ונת אברא ז

זת פרמשישא מניהון קלא גרלמיא ולא פשוטיא : כג כל מידעם דאורחיה למתעלא בגרנא לביטא קרדנא
 שפוביא ואסקלתא פעברון בגרנא ויקבי פתר בן בכמא דלשרון לאיבוקא בהון דוומא יתרו וקרל דלא מירעל בגרנא
 בתבוקתא פסא קתונא קרמקומיטיא מעברון בצארבעין סמיו רסו : כד ותתנורון לבושיכון ביומא שביעאה
 ותכרון וכו פתר בן תעלון למשרתא : כה זאמר זי עם משה למימר : כו שב זת שיריו צית שביקתא

באינשא

דישוי

לחיות עם הטף לכך נאמר הרוגו : (יט) מחזק למחנה - שלא יכנסו לעמדה : כל הורג נפש - (ספרי) דבי מאיר אומר
 כהורג כדבר המוקבל טומאה הכתוב מדבר ולמדך הכתוב סכלי וטמא חסם כסורי המת כאילו נוגע במת עצמו או יכול אפילו זרק כותף
 והרגו ז' וכל הנוגע במלל הקיס הורג לנוגע מה נוגע על ידי תבורו חף הורג ע"י מכורו - ההחטאו - במידה דקין שאר טומאי מתיס
 חף לדברי החומרים כקרי נכרים חין מטמאין באהל שנאמר (יחזקאל לד) זאפכה זאכי זאן מרעיתו חסם חסם קרויס חסם זודה הוא
 סהכרים מטמאין בנגע ובמשא שלא נאמר חסם שאר חסם טמאין (במדבר יח) חסם כיומית באהל : אתם ושבוכם - לחסם נכרים
 וקפלין טומא וזריבין הוא אלא זה חסם בני ברית חף שכיכס כשיכחו לברית וטמאו זריבין הוא : (כ) וקרל בעשה עוים - (ת"כ)
 להיחל כלי הקרבים והטלפים והעצמות : (כא) זאמר אלעזר הכהן זוגי - לפי שבא משה לכלל כפסם כל לכלל טעות שנתעלמה
 מואו הלכות גיעולי נכרים וכן אתם מולא כשתינו למלוים שנאמר (זיקרא י') ויקחף חסה על אלעזר ועל חיתמר כל לכלל כעם כל לכלל
 טעות וכן (במדבר כ') כשמעו בל המורים וכן את הפלע ע"י הכהן טעה : אשר צוה ה' זוגי - (ספרי) תלה ההודאה כרבו :
 (כב) אך את החכם זוגי - חף על פי שלא הזכיר להם משה אלא על הלכות טומאה עוד יש להזכיר להם על הלכות גיעול ואף לשון מעוט
 כלומר ממועטין אתם מלהסתמש בכלים אפילו לאחר שהרתן מטומאת המת עד שיטהרו ומצליעית זאקור ככלות ורבותינו זאמרו חף את הזכר
 לומר שרץ להעביר חלומה שלו קודם שיעלמו חיהו לשון חף שלא יחיה סם סלומה חף המתכת יהיה כמות סקול : (כג) כל דבר אשר יבא
 באש - לשל כל כולם : העבדיו באש - כדרך תשימו הג' עלמו מי שתשימו ע"י מנין תיעלמו במחין ומי שתשימו על ידי גלי כגון הספוד
 והאפכה ילכנו בלור : אך במידה יתחטא - לפי פשוטו טעויה לסהרו מטומאת מת ח"ל זריבין ככלים גיעול לטהרם מן החיסור ומטוי
 לטרו מן הטומאה ורבותינו דרשו מכאן חף להכשר מן החיסור הטעין טיכל לכלי מתכות ומי נדה הכתובין כאן דרשו מים הראויין לטיכל
 כהם מדהכמה הם ע"פ חסם : וכל אשר לא יבא באש - כל דבר שאף שתשימו ע"י האור כגון כוסות וכלומיות שתשימן פלוקן ולא כלעו
 חיסור : העבירו במים - מטוילן ודיתוקא כלי חסות : (כד) אל המחנה - לממנה שכינה שאין עמא עת יטעון זילוח
 עומתס לניה וממנה ישראל : (כו) שאמה ראש - קח את הפססון : זמנית

רשבים

(ג) חף כמיה - של פרה חדומה לטהרם מטומאת נפש - זאמר דברים לנקותם מחיסור מאכל - הנכלע מחיסור מאכל כללים : עכדין

מכלל יופי

ועל הכלים וכן יתפרשו בשחם כאחד : (טו) (בת"מ) (תת"ט) חסירו חטאיכם כהואה :
 כל נקבה - אם העמדתם אותם בחיים : (למסר) אינו יוצא כאשר השכודבים אלא הוא
 מעל ביי - זוגי ענינו הנהייה בכל לבוה השומה ברשות עומד כמישפט כל התפעל ולפי שאמר למעלה
 אחר הן בדבר מהדברים הן כגוף האדם עצמו הרגום אשר ההחטאו אהם ושבוכם אמר ועם כרבגד וכל כלי עור וכל
 כגן צדין דמסר שנאך : (יז) יודעת חיו - כל הראוי ליהעל חף על פי שלא נכלה
 כען זאמרו רבותינו ז"ל כמרי ולפני הנין כען זאמרו רבותינו ז"ל כמרי ולפני הנין
 העבירו והראוי ליהעל כפיס מוריקות :

באדם ובבהמה אמה ואלעזר הכהן וראשי
 אבות העדה : כו ונחצית את המלקוח
 בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין
 כל העדה : כח והרמת מכס ליהוה
 מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד
 נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר
 ומן החמרים ומן הצאן : כט ממחציתם
 תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה :
 ל ומחצית בני ישראל תקח אחד אחד
 מן החמשים מן האדם מן הבקר מן
 החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה
 אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה :
 לא ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר
 צוה יהוה את משה : לב ויהי המלקוח
 יתר הכו אשר כוזו עם הצבא צאן שש
 מאות אלה ושבעים אלה וחמשת אלפים :
 לג ובקר שנים ושבעים אלה : לד ותמרים
 אחד וששים אלה : לה ונפש אדם מן
 הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש
 שנים ושלושים אלה : לו ותהי המחצה
 חלק היצאים בצבא מספר הצאן שש
 מאות אלה ושלושים אלה ושבעת אלפים
 וחמש מאות : לו ויהי המכס ליהוה מן
 הצאן שש מאות חמש ושבעים : לח והבקר
 ששה ושלושים אלה ומכס ליהוה שנים
 ושבעים : לט ותמרים שלשים אלה וחמש
 מאות ומכס ליהוה אחד וששים :
 מ ונפש אדם ששה עשר אלה ומכסם
 ליהוה

חושבן דברת שביא באינשא ובבעירא
 ואלעזר כהנא ורישי אבהת כנשתא :
 כו ותפליג ית דברתא בין גברי מגו
 קרבא דנפקו לחילא ובין כל כנשתא :
 כח ותפריש נסיבא קדם יי מן גברי מגו
 קרבא דנפקו לחילא חד נפשא מחמש מאה
 מן אינשא ומן תורי ומן חמרי ומן צנא :
 כט מפלגותיהון תסבון ותתן לאלעזר
 כהנא אפרשותא קדם יי : ל ומפלגות
 ישראל תיסב חד דאתחד מן חמשין מן
 אינשא מן תורי מן חמרי ומן צנא מן
 בעירא ותתן ותדון ללוצאי נטרי מטרא
 משכנא דיי : לא ועבד משה ואלעזר כהנא
 כמא דפקיד יי ית משה : לב ויהוה דברתא
 שאר ביזא דבא עמא דנפקו לחילא ענא
 שית מאה ושבעין וחמשא אלפין :
 לג ותורי שבעין ותרין אלפין : לד
 וחמרי שתין ותד אלפין : לה ונפשא
 דאינשא מן נשיאודלא דעא משכבי דכורא
 כל נפש תא תלתין ותרין אלפין : לו ותהי
 פלגותא חולק גבריא דנפקו לחילא מגין ענא
 תלת מאה ותלתין ושבע אלפין וחמש מאה :
 לו ותהו נסיבא קדם יי מן ענא שית מאה
 שבעין וחמש : לח ותורי תלתין ושש
 אלפין ונסיבהון קדם יי שבעין ותרין :
 לט וחמרי תלתין אלפין וחמש מאה
 ונסיבהון קדם יי שתין ותד : מ ונפשא
 דאינשא שתת עשר אלפין ונסיבהון קרב
 ליהוה

להנה שנים ושלישים נפש : מא ונתן
 משה את-מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
 באשר צוה יהוה את-משה : חמישי
 מב וממחצית בני ישראל אשר חצה
 משה מן-האנשים הצבאים : מג ותתי
 מחצת הקנה מן-הצאן שלש-מאות אלה
 ושלישים אלה שבעת אלפים וחמש מאות :

ובקר

ינתן בן עוזיאל

באישא ובבעריא ותקבל חושבנה אנת ואלעזר כהנא ורשי אכתה בנישמתא : כו ותפליג ית דברתא פון גיברתא
 בלוישיא דאתדר ית עריתא באגרות קרבא דנפקר לחילא ובין כל בנישמתא : כח ומפריש גסיבא לשקמא בון סון
 גברי מניתי קרבא דינפקר לחילא תרא בת נשא פתמש מאה היכרין מאנשא מן תורי ומן חמרי וכן עניא :
 כט מן פלוגתהון דהיא חולק גברי מניתי קרבא הסכרין ותמנין ואלעזר כהנא אפרשימתא לשקמא בון :
 ל ומפלגות דכני ישראל חשב תי דמיתברר מן פתשין מן בת נשא ומן תורי ומן חמרי וכן כל בעירא ותמן
 יתרון ללינאי גטרי גטרת משקנא בון : לא ועבר משה ואלעזר כהנא היקמא דפקיד ית משה :
 לב ונתת סכום דברתא שייר דותא דכור עמא דנפקר לחילא מנין ענא שירת מאה ושוקעין ותקמא אלפין :
 לג ותורי וגוי : לד וחמרי וגוי : לה ונפשת אינשא מן נשיא דלא ידעו וגוי : לו ונתת פלוגתא
 חולק גיברתא די נקרי לחילא סכום ענא תלת מאה ותלתין ושוקעא אלפין וחמש מאה : לו ונתת סכום
 גסיבא לשקמא בון מן ענא שית מאה ושוקעין וחמש : לח וסכום תורי תלתין ושקמא אלפין וסכום גטרתהון
 לשקמא בון שוקעין ותרון : לט ותמרי תלתין אלפין וחמש מאה וסכום גטרתהון לשקמא בון שוקעין ותרון :
 מ ותמרי תלתין אלפין וחמש מאה וסכום גטרתהון לשקמא בון תלתין ותרון נפשו : מא ויחב משרה
 ית סכום גסיבא אפרשימתא בון ואלעזר כהנא היקמא דפקיד ית משה : מב ומפלגות בני ישראל וי פליג
 משרה מן גיברתא דנפקר לחילא : מג ובערת סכום פלוגות בנישמתא מן ענא תלת מאה ותלתין ושוקעא אלפין

וחמש

ויש

(כו) וחצית את המלקוח בין תופשי המלחמה וגו' חזו לאלו ומניו לאלו : (לב) ויהי המלקוח יתר הכו' לפי שלא נטו
 לריס נקם מן המטלטלין אלא מן המלקוח כמס את הלשון וזו יהי המלקוח שכל לכלל חלוקה ולכלל מכס שהיה עורך על כו המטלטלי
 מן כונו עס הכס איסו ולא כל לכלל חלוקה מספר הלשון וגו' : (מב) וממחצית בני ישראל אשר חצה משה לעדה והולית
 להם מן האנשים האנשים : (מג) והיה מחצת העדה

מכלל יופי

ובואד' כמי נדה יחטא : (כו) (וחצית את המלקוח) .
 נאמר על האדם ועל הכהמה : (בין תופשי המלחמה) .
 טא על דרך ההכחה : (כח) (אחד נפש) : בא ברשון
 וברצוה לדבר בו על הגוף ובמכלל הפוקטמו נפש אחד כי
 האור יבא אחר המתואר ברוב : (לב) (קד) קמוץ
 זקף והמסורת לית כוונה קמינוכל בו ומשלי כותיה

מד ובקר ששנה ושלישים אלה :
 מה וחקמים שלשים אלה וחקמי מאות :
 מו ונפש אדם ששנה עשר אלה :
 מז ויפקח משה ממהצות בני ישראל את-
 האחו אתר מן-החמשים מן-האדם ומן-
 הבקמה נתן ארזים קלויים שמרי משמרת
 משבן יהנה כאשר צוה יהנה את-משה :
 מה ויקרבו אל-משה הפקדים אשר
 לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות:
 מט ויאמרו אל-משה עבדיך נשאו את-
 ראש אנשי המלחמה אשר בידנו וקרא-
 נפקד ממנו איש : נ ונקרב את-קרבת
 יהנה איש אשר מצא כלי-זהב אצעה
 וצמיד טבעת עגיל וכמוז לכפר על-
 נפשתינו לפני יהנה : נא ויפקח משה
 ואלעזר הכהן את-הזהב מאתם כל כלי
 מעשה : נב ויהי בל-זהב התרומה אשר
 הרימו ליהנה ששה עשר אלה שבע-מאות
 וחקמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת
 שרי המאות : נג אנשי הצבא בנוו איש
 לו : נד ויפקח משה ואלעזר הכהן את-
 הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו
 אתו אל-אהל מועד זכרון לבני ישראל
 לפני יהנה : ° פ א ומקנה
 רב הדר לבני ראובן ולבני-נד עצום מאד
 ויראו את-דרצן יעזר ואת-ארצן גלעד
 והנה המקום מקום מקנה : ב ויבאו בני-
 נד ובני ראובן ויאמרו אל-משה ואל-
 אלעזר

לב
ששי
שלישי

מד ותורי תלתין ושתי ארפינ :
 מה וחקמי תלתין אלפינ וחקמי מאה :
 מו ונפשא דאיןשא שחת עסר אלפינ :
 מז ונסיב משה מפלגות בני ישראל ית
 דאתחד חד מן חמשינ מן אינשא ומן בעירא
 ויהב יתהון ללואי נטרי מטרת משכנא דיי
 במה דפקיד יי ית משה : מה וקרבו לות
 משה דממנן די לאלפי חילא רבני אלפינ
 ורבני מאנות : מט ויאמרו למשה עבדיך
 קבילו ית חושבן נברי מגיחי קרבא די עמנא
 ולא שגא מננא איגש : נ וקרבונא ית
 קורבנא דיי נבר דאשכח מאן דדהב שיון
 ושכין עזקן קדשין ומחוך לכפרא ער
 נפשתינא קדם יי : נא ונסיב משה ואלעזר
 כהנא ית דהבא מנהון כל מאן דעובדא :
 נב והנה כל-דהב אפרשותא דאפרשו
 קדם יי שחת עסר אלפינ שבע מאה וחקמשינ
 סלעין מן רבני אלפינ ומן רבני מאנות :
 נג נברי דחילא בנוו נבר לנפשיה :
 נד ונסיב משה ואלעזר כהנא ית דהבא
 מן רבני אלפינ ומאנותא ואיחיהו יתיה
 למשכן זמנא דכרנא לבני ישראל קדם-יי :
 א ובעיר סגי הנה לבני ראובן ולבני נד
 תקיף לחדא נחזו ית ארע יעזר וית ארע
 גלעד ותא אתרא אתר כשר לבית-בעיר :
 ב ואתו בני נד ובני ראובן ויאמרו למשה
 ולאעזר כהנא ולרברבי כגשתא למימר :
 מכלילתא